ה"ת 15516/02/22 – מדינת ישראל נגד רועי חיון,לי חיון,אלעד לוי,כפיר ישראל כהן,מאור להב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 15516-02-22 ימ"ר תל אביב נ' חיון ואח'

מספר בקשה: 26

לפני כבוד השופט שמאי בקר

המבקשת:	**מדינת ישראל**
נגד	
המשיבים:	1. רועי חיון 2. לי חיון 3. אלעד לוי 4. כפיר ישראל כהן 5. מאור להב

המבקשת ע"י ב"כ עו"ד יוני חדד, רס"ר עידן יונה, ימ"ר ת"א
המשיבים 1-2 ע"י ב"כ עוה"ד רונן רוזנבלום, ד"ר יניב ואקי, דניאל קליין
המשיב 3 - אינו מיוצג

<u>ה ח ל ט ה</u>

החלטה זו היא החלטה משלימה[1] להחלטתי מיום 31.7.2022, במסגרתה קיבלתי באופן חלקי את בקשת המדינה להארכת משך החזקת תפוסים של המשיבים במסגרת ההליך דנא (להלן: התפוסים) על פי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה), יחד עם סעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון) (להלן: החלטתי הקודמת, ו- הבקשה, בהתאמה).

המשיבים לבקשה הם רועי חיון (המשיב 1), לי חיון (המשיבה 2), אלעד לוי (המשיב 3), כפיר כהן (המשיב 4) ומאור להב (המשיב 5); עניינם של המשיבים 4 ו-5 בבקשה זו הסתיים זה מכבר, ועל כן החלטה זו מתייחסת אך ורק למשיבים 1-3.

<u>קיצור השתלשלות האירועים העובדתית</u>

1. ביום 7.2.2022 הגישה המדינה בקשה להארכת משך החזקת התפוסים (הבקשה), במסגרתה עתרה לצו שיאריך החזקתם למשך 180 ימים נוספים, מעבר לתאריך התפיסה הראשוני (10.8.2021); לטיבם של התפוסים - ראו החלטתי הקודמת.

2. בראשית דרכה של החקירה מושא בקשה זו יוחסו למשיבים עבירות שעניינן קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד, הלבנת הון ועבירות מס, שהיו קשורות, לכאורה, גם בביצוע מעשים פליליים מעבר לים. עם זאת, בשלב הדיוני הנוכחי, ירדו מעל הפרק רוב העבירות שיוחסו למשיבים, ועל כן

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

קבעתי, במסגרת החלטתי הקודמת, כי העבירה **המרכזית** המצדיקה המשך התפיסה בוצעה בישראל בלבד, והיא מעוגנת בסעיף 3 (ב) (1) לחוק איסור הלבנת הון. על קביעה זו, כך נדמה, אין המדינה חולקת, לא במסגרת הדיון בבקשתה, וגם לא עתה.

3. בקשתה של המדינה נדונה במספר ישיבות בבית המשפט, בחודשים אפריל 2022 ועד יולי 2022, עובר למתן החלטתי הקודמת.

4. ביום 31.7.2022 קיבלתי, כאמור, באופן חלקי, את בקשת המדינה, והוריתי על המשך תפיסת חלק מהתפוסים, בתנאים שונים; אשר למשך זמן התפיסה קבעתי כך: "מנין הימים של התקופה בבקשה זו מסתיימים ביום 6.8.2022; מוצע לצדדים להסכים כי החלטה זו תמשיך לעמוד בתוקף עד ליום 31.12.2022, או כל מועד אחר לגביו יסכימו, לנוכח תחזית המדינה ביחס ללוח הזמנים בתיק זה, ובכלל. לא יסכימו הצדדים על המשך תוקפה של החלטה זו - הרי שלכשתוגש בקשה חדשה, יקבע דיון קצר, ורוחה של החלטה זו, ככל שתעמוד במבחן שאולי יזומן לה ובהעדר שינוי נסיבות של ממש, תשרה מעל הדיון שייקבע...".

5. ערר שהגישו המשיבים והמדינה גם יחד, נגד החלטתי הקודמת, התקבל בבית משפט המחוזי בתל אביב ביום 14.8.2022, והדיון הוחזר לבית המשפט קמא. כך בית המשפט המחוזי הנכבד: "**שני הצדדים תמימי דעים כי בית המשפט קמא בהחלטתו לא דן וממילא לא הכריע ב'פוטנציאל החילוט'. לשון אחר - ההחלטה חסרה כל התייחסות ל'פוטנציאל החילוט' שהינו נגזרת של העבירות המיוחסות והמגובות בתשתית ראייתית**". ובהמשך: "בית המשפט קמא נדרש, איפוא, לשוב ולהכריע בבקשה להארכת משך החזקת התפוסים שהוגשה עוד בחודש פברואר 2022, תוך שקביעותיו ביחס למסד הראייתי, לרבות ל'פוטנציאל החילוט' ינומקו באופן התואם מחד גיסא שלב זה של ההליך - טרם חשיפת חומרי החקירה בפני החשודים, ומאידך גיסא יאפשר למצער לבית המשפט של ערעור להידרש, במידת הצורך, להשגה עליהן... במסגרת בחינת 'מידתיות' התפיסה יביא בית משפט קמא בין ייתר שיקוליו את טענות החשודים לתפיסה 'בלתי חוקית' והן את אפשרות 'גיוון' התפוסים נוכח טענות המדינה בעניין זה (רכוש נזיל אל מול נכסי נדל"ן). בית המשפט מתבקש ליתן החלטתו בבקשה להארכת משך החזקת התפוסים בהקדם האפשרי, בשים לב למועד הגשת הבקשה... עד למתן ההחלטה לא ישוחררו התפוסים שנתפסו בתפיסה הראשונית".

6. ביום 18.9.2022 התקיים דיון משלים בבקשת המדינה, לאורה של ההחלטה בערר ועל פי מצוות בית המשפט המחוזי הנכבד[2].

7. נציג המבקשת טען בדיון, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים 1 ו-3 בעבירה לפי סעיף 3 (ב) (1) לחוק איסור הלבנת הון, והוסיף: "מבחינת היקף העבירה - כ - 190 מיליון שח, זה הסכום שהוכנס לחשבון דרך של הלבנת הון לפי ס' 3 (ב) (1) לחוק איסור הלבנת הון...". נציג המבקשת הוסיף כי שווי התפוסים שביד המדינה כיום עומד על כ-40% בלבד משווי העבירה, ואשר לסוגיה בדבר "גיוון הנכסים" ציין: "... בסוף ההליך יותר קל לחלט רכוש נזיל, כמו מזומן או חשבון בנק, מאשר מגורים", והפנה בעניין זה אל ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים** (8.4.2018), שתמך, לפחות לשיטתו, בטענתו זו.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

8. ב"כ המשיב 1 עמד על כך שהמבקשת כלל לא הגישה בקשה שלישית להארכת התפוסים, ולדבריו "למחוזי אין סמכות להאריך מעבר ל 180 יום. אין בקשה שלישית"; הוא טען, בין היתר, כי רק מטעם זה על בית המשפט להורות על שחרור כל התפוסים - לאלתר.

אשר להיקף העבירה טען עו"ד רוזנבלום, כי 190 מיליון השקלים, הסכום שבו נקבה המבקשת, מקורו בהכנסות חוקיות מארבע השנים האחרונות, והגיש לבית המשפט מסמך (שב/1) על מנת לבסס את טענתו. ממילא, טען בא כוחם של המשיבים, "ה -200 לא קשורים להצהרת נהנה"; ובהמשך: "... אם התיק יסתיים... ס' 3 (ב) (1) פוטנציאל החילוט, הוא מינימאלי אם בכלל. ההחלטה של אדוני להשאיר 50 מיליון ₪ בנסיבות של התיק הזה עם השלומיאליות ועם הקשיים - היא לא סבירה. יש פסיקה של העליון שמוריד מפוטנציאל החילוט". עוד טענה ההגנה, ביחס לנושא גיוון הנכסים, כי המטרה היא לא להקל על התביעה, אלא לא לפגוע בזכויות נאשמים... "גם אם מתקיים ס' 3 (ב) (1) פוטנציאל החילוט הוא מינימאלי אם בכלל... בתיק הזה גם לא מיליון ₪ יהיה לחילוט".

בא כוחה של המשיבה 2, עו"ד ד"ר ואקי השלים את טיעוני חברו, התייחס לחסר ראייתי הקיים נגד המשיב 1, לשיטתו, והוסיף: "עברה כמעט שנה שלא נעשה בה דבר. השלב שבו אנו נמצאים הרף הראייתי תלוי בשלב שבו אנו נמצאים ובחומרה של הסעד...". עוד טען, כי העבירה המיוחסת למשיבים 1 ו-3 היא "עבירת דיווח" שבצידה אמורה להיות סנקציה קלה באופן יחסי (דוח), ואין כל הצדקה לתפיסה הנרחבת שבוצעה. בא כוחה של המשיבה 2 הדגיש עוד, כי הרכוש התפוס הוא כשר, והנוהג הוא להימנע מחילוט רכוש שאינו אסור. אשר להיקף העבירה הוסיף בא כוח של המשיבה 2 כי 190 מיליוני השקלים שימשו להוצאות ומשכורות בחברה, ו - "אולי אחרי הוצאות יש 10 מיליון".

9. להשלמת התמונה יצוין, כי במהלך הדיונים טענו באי כוחם של המשיבים כי כלל לא מתקיימת עבירה לפי סעיף 3 (ב) (1) לחוק איסור הלבנת הון, והתייחסו גם לפן הראייתי (הגם שטרם הועבר אליהם חומר הראיות).

באי כוחם של המשיבים התייחסו ל"חוסר ההיגיון" בהסתרת המשיב 1 כנהנה בחשבונות הבנק מושא הבקשה; לטענתם: "... מה הרציונאל של 3 (ב) (1)?שבאים להסתיר מישהו. את מי באים להסתיר? את מר חיון שדיווח למס הכנסה ולבנק והכל במסגרת הסדר בתיק הקודם, מסתירים מבן אדם שאי אפשר להסתיר אותו? עצם העובדה שהבנק ידע על מעורבות של מר חיון מפילה את 3 (ב) (1)".

עוד קבלו באי כוחם של המשיבים על כך שהמידע אשר עמד בפני המדינה, בבסיס העבירה הנטענת, היה ידוע לה טרם הגשת כתב האישום נגד המשיב 1 בעניין אחר, עוד בשנת 2016, וכך טענו: "מר חיון בשנת 2016 נדון והורשע על פי הודאתו בהסדר טיעון בכתב אישום ארוך כאשר האישום השלישי מדבר על עבירות לפי פקודת מס הכנסה, ניהול ושליטה של פעילות בחו"ל מישראל. שם דובר על הקמת חברה בשם בטא מדיה על ידי המשיב 3, כנראה מתקשר לפתיחת חשבון הבנק, כי חברת בטא מדיה היא בעלת הזכיון. מר לוי לא הצהיר על רועי חיון בתור נהנה, יחידת החקירות של 433 והמחלקה של פרקליטות המדינה לא חשבה שיש בזה עבירה, אחרת היו כוללים את זה בתוך כל מסכת העבירות, וכתב האישום הוגש, במסגרתו חיון הודה ואישר שהוא חלק מאופרציה והכי דומיננטי שם. מה שחברי אומר עכשיו שאז הסתירו את מר חיון כנהנה, נבדק ונחקר, מר חיון הודה ושם את הדברים על השולחן,

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לגמרי שיתף בכל המצב שהוא היה חלק מהמצב הזה, אי אפשר לבוא היום ולמחזר מצב עובדתי שכבר היה בחקירה, ולבוא היום לביהמ"ש ולהגיד מצאנו עבירה".

באי כוחם של המשיבים טענו עוד, כי חברת ביט טק לא קשורה "מבחינת הבעלות" לרועי חיון, וההסכם שנחתם בשנת 2017, (שם נכלל המשיב 1 כ"בעל זכויות" בחברה) נעשה "לצרכי שומה", וממילא "הכל גלוי, שקוף וידוע". במקום אחר טענו באי כוח המשיבים כי המסמך אשר ממנו ניתן ללמוד שהמשיב 1 קשור לחברת ביט טק - "זה מסמך שנעשה אך ורק לצורך הסדר מס הכנסה, לא יכול לקבוע שרועי (חיון) נהנה מביט טק. זו הטענה".

<u>תעלומה, דיון והכרעה</u>

10. טרם כניסה לעובי הקורה, לא ניתן שלא לתמוה, על תעלומה המרחפת מעל החלטה משלימה זו. כזכור, בית המשפט המחוזי הנכבד החזיר את הדיון בבקשת המדינה להמשיך ולהחזיק בתפוסי המשיבים 1 ו -3 לערכאה דלמטה, בעיקר, ובראש וראשונה מפאת שקבע כך: "**שני הצדדים תמימי דעים כי בית המשפט קמא בהחלטתו לא דן וממילא לא הכריע ב'פוטנציאל החילוט'. לשון אחר - ההחלטה חסרה כל התייחסות ל'פוטנציאל החילוט' שהינו נגזרת של העבירות המיוחסות והמגובות בתשתית ראייתית**". והנה, במסגרת הדיון שחזר אל בית המשפט קמא התפוגג הקונצנזוס אליו הגיעו הצדדים בבית המשפט המחוזי, היה כלא היה. כך למשל, נציג המדינה המלומד, עו"ד חדד, הטעים כי קביעת פוטנציאל החילוט - "... **נדרש ככלל רק בשלב שלאחר הגשת כתב אישום, ולא בשלב בו אנו נמצאים**..." (עמ' 18, שו' 10, וראו גם עמ' 19, שו' 21). גם הצד שכנגד, עו"ד רוזנבלום, קבע - באופן נחרץ - כי אין בנמצא החלטות, בנסיבות הדומות לשלב משפטי זה ולמאטריה זו, ובהן קביעות מפורשות של בתי משפט, בדבר פוטנציאל החילוט. כיצד, איפוא, הגיעו הצדדים לאותה הסכמה, לאותו מכנה משותף שהיווה בסיס להשבת הדיון לכאן, כאשר היום אלה גם אלה מתכחשים לקיומו של אותה הלאקונה שבהחלטתי הקודמת? רק למדינה ולמשיבים פתרונים.

11. **המארג הראייתי:** עיקר הראיות המגלמות את העבירה המיוחסת למשיבים 1 ו-3 (לפי סעיף 3 (ב) (1) לחוק איסור הלבנת הון) נעוצות בהתנהלותם (במעשה ובמחדל) מול בנק לאומי ובנק דיסקונט, ונראה כי השאלה (המרכזית) השנויה במחלוקת בין ההגנה לבין המבקשת במישור זה היא טיב הקשר (אם קיים) בין המשיב 1, לבין חברת ביט טק (לשעבר בטא מדיה), וכיצד (והאם) קשר זה השפיע על חובת הדיווח בנדון, לפי חוק איסור הלבנת הון; ואם הוא אכן השפיע - האם בוצעו מעשים (או מחדלים) כדי למנוע או לחבל בדיווח כדין?

12. לאחר שעיינתי בקלסר ראיות "חדש" שהועבר לעיוני לאחר תום הדיון שהתקיים ביום 18.9.2022[3], שוכנעתי, כפי שקבעתי בהחלטתי הקודמת, כי אכן קיימות ראיות ברף המספיק לשלב הנוכחי, המגבשות, על פני הדברים, עבירה לפי סעיף 3 (ב) (1) לחוק איסור הלבנת הון.

13. אולם, מדובר לכאורה, בנסיבות עבירה המגלמות רף חומרה נמוך באופן יחסי, להבדיל מביצוע עבירה בדרך ערמומית ותכסיסנית (ראו התייחסותי במסגרת החלטתי הקודמת). מאליו מובן, כי יתכן שהתמונה הראייתית המפלילה ניתנת להסבר מאת ההגנה, במובן שיסיר את החשד גם בעבירה שהתגלתה, אולם בשלב זה, טרם הגשת כתב האישום, ורק בו - העבירה קיימת, ומצדיקה, באופן עקרוני - תפיסה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

14. וכמצוות בית המשפט המחוזי הנכבד, להלן הראיות עליהן נשענת ההחלטה לתפיסת התפוסים: **שווי העבירות** - אין מחלוקת של ממש בין הצדדים כי מאות מליוני שקלים עברו בחשבונות מושא העבירה לכאורה. המדינה טוענת כי כ - 190 מליון ₪ לא דווחו כיאות, קרי - כי הנהנה בהם הוא רועי חיון (או גם הוא), ואילו המשיבים לא ממש מתנערים מסכום זה, אלא טוענים כי מדובר בסכומים שמקורם בהכנסות חוקיות, ששימשו בעיקר להוצאות ומשכורות (ראו למשל את מסמך שב/1 שהגישו המשיבים). לא ירדתי לסוף דעתם של המשיבים בהיבט זה, שהרי את המדינה כלל לא מעניין לשם מה שימשו אותם כספים, ואפילו - כיצד הושגו (ואדרבא: ההנחה עתה היא, כאמור בהחלטתי הקודמת, כי מדובר בכספים שלא דבק בהם רבב), אלא שמה שמטריד את מנוחתה, עד כדי עבירה על החוק, הוא היעדר הדיווח הנדרש ביחס לזהות הנהנה מהם, ותו לא.
כאמור, המשיבים אף מתכחשים, ממילא, כי הכספים עליהם מצביעה המדינה (אותם 190 מליון ₪) קשורים בכלל להצהרת הנהנה הלקויה, לכאורה, המהווה בסיס לביצועה של העבירה לפי סעיף 3 (ב) (1). לטענה זו, אשר בה כן יש כדי לערער את שווי התפיסה, לא מצאתי בסיס, או לפחות בסיס משכנע, בחומר שהונח לפניי. יתכן כי אולי במסגרת שימוע יצליחו המשיבים לשכנע יותר, ואולי במסגרת משפט, אם יוגש כתב אישום, אולם כאמור - בחומר הגולמי שהונח לפניי לא כך הם פני הדברים. איני מוציא מכלל אפשרות כי העובדה שהחומר לא היה בפני באי כוח המשיבים היה להם לרוע; ברם, אלה הם כללי המשחק בשלב דיוני זה.

15. אשר להתנהלות מול הבנקים, ותנועות הכספים ראו - במ/1, במ/2, במ/3, במ/18.

הראיות ביחס לקשר הלכאורי שבין המשיב 1 לבין חברת ביט טק: במ/4, במ/5, במ/6, במ/7, במ/8, במ/9, במ/10, במ/11, במ/12.

במ/13 - חקירתו של המשיב 3 מיום 6.10.2021 שם מסר דברים שלכאורה אינם מתיישבים עם הראיות הגולמיות האחרות, בעיקר בעמ' 8 ש' 166-167; גם הסבריו של המשיב 3 בקשר להתנהלותו שלו בחברת ביט טק מעלים תמיהות (ראו למשל בעמ' 9 ש' 186-189, עמ' 9 ש' 192-193, עמ' 10 ש' 195-197, עמ' 15 ש' 316-317 אל מול במ/5: סתירה לכאורית, עם הסבר שאינו מסתבר בשלב זה, שם בעמ' 17 ש' 362-364).

חקירותיו של המשיב 1 סומנו במ/15 - במ/17; המשיב מסר הסברים ביחס לחלק מהראיות שפורטו לעיל, שלא היה בהם, על פני הדברים ו**בשלב זה**, כדי להחליש את הראיות שנאספו נגדו, בשאלת עצם קיומה של עבירה. חלק מהסבריו של המשיב 1 התמקדו ב"טעויות ניסוח" שונות (למשל - במ/17 עמ' 7 ש' 86-87), חלקם לכאורה לא עלו בקנה אחד בינם לבין עצמם, למשל - במ/16 עמ' 3 ש' 14-17 אל מול במ/17 עמ' 4 ש' 32-47; ונמצאה גם אי הלימה מסוימת בין במ/16 עמ' 3 ש' 19 אל מול במ/10 עמ' 3 ש' 29, פער בין עדותו של המשיב 1 לבין ראייה אחרת.

16. לאור האמור לעיל, אני קובע שקיימות די ראיות המצביעות על ביצוע עבירה (לכאורה) לפי סעיף 3 (ב) (1) לחוק איסור הלבנת הון, וניתן יהיה, אם יורשעו המשיבים 1 ו-3 להורות על חילוט הנכסים מושא בקשה זו, או חלקם.

17. כך בית המשפט העליון בבש"פ 1093/20 **משה דבש ואח' נ' מדינת ישראל** (14.2.20), ביחס לפוטנציאל

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

החילוט: "בבקשה לחילוט זמני של רכוש בגין חשד לעבירת הלבנת הון על בית המשפט לבחון בשלב ראשון את דבר קיומן של ראיות לכאורה מספיקות, ובשלב שני אם הן מקימות סיכוי סביר לכך שהחשוד יורשע בעבירות המיוחסות לו ולכך שיהיה ניתן לחלט את רכושו ("פוטנציאל חילוט") (ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 (29.8.2013)). החילוט בסוף ההליך ייקבע לפי "שווי העבירות", ובהתאם לכך יש לחשב את הערך המרבי של הרכוש הנתון לחילוט זמני. בשלב שלישי יש לבחון אם החילוט המבוקש מידתי, למשל על דרך של בחינת חלופות לו (ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 (11.8.2019)).

כאמור, בשלב של קביעת "פוטנציאל החילוט" מתבררת סוגיית הסיכוי הסביר להרשעה ולחילוט בתום ההליך הפלילי. כחלק מכך מעיין בית המשפט בראיות ומעריך את יכולתן (כפי שהיא נחזית לכאורה בשלב זה) להביא להרשעה ואת "שווי העבירות" המתגלות מהן (ראו למשל ע"פ 6352/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**, פסקאות 30-36 (8.4.2018) (להלן: עניין חסדי דוד)). **<u>בחינה זו נערכת בהיבט תוכן הראיות בלבד, ולשיקולים בדבר קצב איסוף הראיות אין ככלל השפעה עליה</u>**.

אזכיר כי, כפי שכבר נפסק, **<u>קביעת "שווי העבירות" אינה סוף פסוק, ועל בית המשפט לבחון שיקולים נוספים בהחליטו איזה רכוש לחלט.</u>** בין היתר, ניתן לשקול גם את דיות הראיות - אולם לא לשם חישוב "שווי העבירות", אלא כדי להכריע מה ראוי לחלט מתוך הרכוש שמגיע כדי שווי זה...

כך, יש לשקול גם את מידתיות החילוט, כפי שנקבע בע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל** (11.8.2019), אשר בתי המשפט קמא והמבקש אזכרו".

(ההדגשות בקו תחתון שלי - ואינן במקור, ש.ב.).

18. הנה כי כן, מבחינת פוטנציאל החילוט, ושווי העבירות, הרי שאכן, לא דווח הנהנה (רועי חיון) ביחס לעשרות מליוני שקלים, ואף למעלה מכך (לשיטת המדינה, כ - 190 מליון ₪, כאמור). מכאן, שיש צדק מסוים בגישתה הדווקנית וה"יבשה" של המדינה, בהודעתה הלאקונית לבית המשפט, לפיה לשיטתה פוטנציאל החילוט עומד על סך מלוא 70 מליון השקלים המוחזקים על ידה ביחס למשיב 1 (ועוד ידה נטויה), לצד עוד מליוני שקלים השייכים למשיב 3. ברם, כפי הנחיית בית המשפט העליון והשכל הישר - בכך אין לראות סוף פסוק.

19. העובדה שניתן לכאורה, על פי הדין היבש, לחלט עשרות מליוני שקלים (או יותר) מידי פלוני, מחמת אי-דיווח או הסתרת זהות הנהנה בהם, אין בה כדי למצות השיקולים ביחס למידת או גובה החילוט הנדרש. רחוק מכך. טול, רק לדוגמא, מקרה בו פלוני זוכה בירושה שמקורה בגרמניה, מסבתו הברלינראית, עליה השלום, בסך של 100 מליון אירו. הכסף מועבר ארצה, אולם מתבצעת עבירה לפי סעיף 3 (ב) (1) לחוק איסור הלבנת הון, תוך הסתרת הנהנה האמיתי של אותה ירושה. לכאורה, על פי הדין, וכפי שטוענת המדינה גבוהה-גבוהה, כבפרשה זו - תתהפך המנוחה בקברה כאוות נפשה - **כל** הסכום הוא בר חילוט, ולכיוון זה בדיוק לוטשת המדינה עיניה. ישאל השואל: היעלה על הדעת כי בית משפט סביר יורה על חילוט מלוא סכום הירושה, החוקית, רק מפאת שלא דווח הנהנה, כדת וכדין? כזה הוא, בשינויים מסוימים, המקרה כאן; נכון

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שרועי חיון אינו נכד חביב למורישה גרמניה אמידה, ונכון שהורשע בעבר בפלילים (ועל רקע כלכלי), אולם בכל זאת - כל עוד אין ביד המדינה להוכיח כי הכספים שהועברו לחשבון מקורם בלתי כשר, הרי אין הבדל של ממש בינו לבין אותו יורש. להשלמת פרק זה, ועל הקושי האינהרנטי שבחילוט כספים כשרים ששימשו לביצוע עבירה של הלבנת הון, להבדיל מכספי עבירת מקור או רווחים שצמחו כתוצאה מביצועה של עבירה (כך בית המשפט העליון בפרשת **חסדי דוד לעדה הבוכרית**, לעיל) - ראו פירוט והרחבה בסעיפים 16-24 להחלטתי הקודמת.

20. טענות ההגנה ה"ראייתיות" והנוספות, אשר לחוסר ההיגיון בביצוע העבירה, וכן טענת "מעין סיכון כפול" (כך עלה לכאורה מטענות באי כוחם של המשיבים, כאמור לעיל) אינן יכולות להתברר לאשורן במסגרת ההליך כאן, אך אפשר בהחלט שתהא להן השפעה בשלבים אחרים של ההליך נגד המשיב 1.

21. **גיוון התפוסים:** המדינה טענה כי תפיסת בית מגוריו של המשיב 1 איננה מספיקה (או למצער - מתאימה לצרכיה), שכן יקשה עליה לשכנע את בית המשפט של התיק העיקרי, אם יורשע המשיב 1 בסופו של ההליך, לחלט נכס מסוג זה, בוודאי בהשוואה לחילוטם של כספים "נזילים". באמת, הלב יוצא אל המדינה, נוכח הקושי הנורא אל מולו תעמוד, אם תעמוד, בהמשך הדרך; אולם, הפכתי והפכתי, ולא מצאתי רמז, בדין או בפסיקה, לפיה דרכו של מחלט הנכסים תהא, בהכרח, סוגה בשושנים. למען הסר ספק, שאלתי את בא כוח המדינה, מניין "חובת הגיוון": הנטועה היא בדין? או שמא יוכל להפנותני, במטותא, לפסיקה בנדון? לא קיבלתי מענה מספק, אלא פרשני, לכל היותר, שאין בו, לטעמי, כל **חובת** גיוון. אמור מעתה: לא קיימת חובה "לגוון" נכסים בהם מחזיקה המדינה, לא בדין ולא בפסיקה, ואם קשה עליה החילוט בהמשך - חזקה עליה, על המדינה - אותו גוף אדיר העומד אל מול החשוד היחיד - שתתמודד עם הקשיים.

22. ועוד לענין זה, למעלה מן הצורך ממש, ראו נא את קביעתי בהחלטה הקודמת, כך: "נראה שלא לחינם סירבה המדינה, במסגרת מו"מ שניסיתי לקיים בין הצדדים, להסתפק בתפיסת בית המשיב 1, שאין מחלוקת שתג מחירו הוא 55,000,000 ₪ (!), אך הסכימה לתפוס כספים נזילים בשיעור פחות יותר; לפי המדינה, שנדמה כי נכוותה בכך בעבר, קיים חשש כי בית משפט רחום לב יתקשה לסלק מביתה משפחה, לצורך מימוש נכס. כמדומני, בכל הכבוד, שהמדינה מבלבלת בין מקרה של אם חד-הורית המאכלסת דירת 'עמידר', לבין בני הזוג חיון, שמצבם שונה קמעה"[4].

23. אני סבור, איפוא, כי מוגזמת היא, בלשון עדינה, הדרישה של המדינה, לא רק לקבל אישור לרדת לנכסיו של אזרח (חשוד גרידא), שחזקת החפות עוד עומדת לו, אלא גם לדרוש מעט גיוון, על מנת להקל על מלאכת החילוט בהמשך. בית המשפט צריך לראות לכך שהחילוט יהיה אפשרי בעתיד, לאו דווקא "קל", ובודאי שלא לבחור בדרך ה"קלה" למדינה, אם ההשלכה על החשוד היא הרסנית, או אפילו קשה.

24. טענות ההגנה כלפי התנהלותה של הרשות אשר להוצאת צווי החיפוש נדונה בהרחבה, בהחלטותיהן של שתי הערכאות אשר עסקו בבקשת השבת התפוסים אל המשיבים. בנוסף, אין זו המסגרת המתאימה להכריע בטענות ההגנה (אשר הן בעלות פן עובדתי המצריך ברור) אשר ל"מחדלי" המבקשת בטיעוניה אל מול הערכאות האחרות.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

25. לסיכום ולהשלמת החלטתי הקודמת, מיד לאחר קריאת הנימוקים המפורטים בסעיפים 25-30 לאותה ההחלטה, אוסיף את הדברים הבאים: נוכח כל הנסיבות הנזכרות באותם סעיפים, הרי שבהתאם למצוות בית המשפט המחוזי אני קובע כי במקרה דנא, בהינתן פוטנציאל חילוט בערך מירבי, כלשון הפסיקה, מחד גיסא; אך לאורם של שלל נסיבות וטעמים, מאידך גיסא, הרי שלטעמי יש להורות על תפיסה זמנית של סכום שבין 10% ועד 25% מ"שווי העבירה". ואדגיש שוב: כך, בעיקר - אך לא רק - מפני שמדובר בכספים שלא הושגו בעבירה פלילית, אלא בכספים כשרים שלא דווח כדין או הוסתר זהות הנהנה בהם, מבלי להקל ראש בכך, כמובן. הוסף לכך עוד את חלוף הזמן הנוסף מבלי שנראה כי החקירה התקדמה הרבה - וכתב אישום אין; את העובדה שהמדינה לא הגישה בקשה שלישית לתפיסת הנכסים, ולו לשם הזהירות (ובוודאי בניגוד ל"ניראות" הנדרשת, כמי שמהדרת ומכבדת את זכויות האזרח שאת רכושו תפסה); את התנהלות המדינה בישיבת 6.9.22 (דיון-סרק שנדחה מפאת שלא התייצב פרקליט הבקי בחומר, חרף החלטת בית המשפט, הן המחוזי והן בית משפט זה); והגעת למסקנה לפיה ניתן וראוי להסתפק בתפיסה מצומצמת ומוגבלת מזו שקבעתי בהחלטתי הקודמת.

26. לאור כל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

א. ביחס למשיב 1, ולמעשה החלטה זו יפה גם לאשת חיקו, המשיבה 2, ניתן בהחלט להסתפק אך ורק בהמשך תפיסת נכס הנדל"ן (ברישום, כמובן) - בית מגורים בהרצליה הידוע כגוש 6669 חלקה 723 בבעלות רועי ולי חיון, ששוויו עומד על סך של כ - 55 מיליון שקלים (!). זו היא, לטעמי, החלטה המגלמת גם גישה מידתית, המאפשרת למשיבים 1 ו - 2 להמשיך בחייהם, בהפרעה מינימאלית, כמתחייב על פי הדין והפסיקה, וגם מבטיחה כי המדינה לא תעמוד אל מול שוקת ריקה, רחוק מאד מכך, אם תשיג הרשעה בתיק.

ב. יתר הרכוש (פרט לזה המפורט בפסקה להלן), כולל רכביהם של המשיבים 1 ו-2, יוחזר להם לאלתר, ללא כל מגבלה, לרבות היתרה שהיתה בחשבונה של לי חיון (חשבון בבנק דיסקונט בהרצליה פיתוח), בסך 100,000 ₪, והועברה לקופת החילוט. **<u>לא יוחזרו</u> למשיבים**: **מחשבים, טלפונים ניידים (כולל מכשיר ניווט) וניירת, <u>אשר ביחס אליהם תודיע המדינה תוך 30 ימים (בהינתן החגים) מה מבין אלה נדרשים להמשך החזקה מבחינה ראייתית גרידא</u>**. רוצה לומר, שהמדינה תבדוק בגדר כך, אילו מן התפוסים הללו ניתן להשיב למשיבים 1 ו-2 כנגד הצהרה מטעמם לפיה מוותרים הם על כל הראייה הטובה ביותר. למען הסר ספק - מי מאלה שאין לא ערך ראייתי - יושב לאלתר למשיבים 1 ו - 2.

ג. אשר למשיב 3, בהתאמה, והגם שלא ממש נטל חלק בדיון ההמשך לאחר הערר, הרי שניתן להסתפק בהמשך החזקת הזכויות בביתו בנווה צדק המצוי בגוש 6929, חלקה 27, אלרואי 31 נווה צדק בתל אביב, כאשר יתר התפוסים יוחזרו לידיו לאלתר, והנחייתי ביחס לתפוסים המהווים ראיה לכאורה ביחס למשיבים 1 ו-2 תחול גם כאן, בשינויים המחויבים. האופנוע של המשיב 3 - יוחזר לו לאלתר.

ד. בנסיבות העניין, נוכח המפורט לעיל ובעיקר עקב חלוף הזמן, אני קובע כי תוקף החלטתי יהא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עד יום **1.12.2022.**

ביחס לטענות ההגנה, אשר לסמכותי להורות על הארכת משך התפיסה גם בתום ששת החודשים מאז הגשת הבקשה ראו את בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (22.5.2000), ובתנאי שהמבקשת פנתה בבקשה להארכה (אם בתוך ששת החודשים, ואם בבקשה להארכת התקופה); הגם שלא הוגשה בקשה מסודרת בכתב מאת המבקשת (כפי שאך ראוי היה לעשות, כאמור), הרי שיש ממש (גם אם לא מבחינה אסתטית, כאמור), בהסתמכותה על החלטת בית המשפט המחוזי, ואף ניתן לראות בבקשתה מיום 18.9.2022 בקשה להארכת משך ההחזקה בתפוסים עד חודש דצמבר 2022.

על מנת לאפשר למדינה לשקול הגשת ערר אפקטיבי, אני מורה כי החלטתי תיכנס לתוקף ביום 20.10.22, בשים לב לחגים (ולפגרה) המתרגשים על ראשינו, המותירים ימי עבודה ספורים בלבד.

מזכירות - אנא וודאו קבלת העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"ג, 30 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.

---

[1]החלטה משלימה, משמע – את ההחלטה מיום 31.7.21 יש לקרוא כחלק בלתי נפרד מההחלטה דנא. ודוק: בית המשפט המחוזי לא ביטל את ההחלטה הקודמת, אותה כינה "מפורטת", אלא קבע שהיא חסרה.

[2]זאת, לאחר שלדיון שנקבע בהקדם האפשרי, מיד בתום הפגרה (6.9.22), התייצבה המבקשת בלא הפרקליט המלווה, ועל כן לא היה בידה לטעון לגופו של ענין.

[3]בתום הדיון פניתי לבאי כוח המדינה וביקשתי לקבל בחזרה לידיי את הקלאסרים שקיבלתי בעת הדיון הקודם, ואשר תוכנם היווה בסיס להחלטתי הקודמת (קלאסרים אלה נלקחו מלשכתי בפגרה, באישור כמובן, לטובת הדיון בערר), לצורך כתיבת החלטה זו; נעניתי כי אלה "פורקו", ועל כן הוגש לי קלאסר מסמכים משוחזר, למיטב הבנתי.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

[4]ראו נא לענין זה אף את ע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (19.11.2007).

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©